

تاثیر استفاده از دانه های روغنی در جیره های فلاشینگ در خارج از فصل تولید مثلی بر سطوح هورمونها مرتبط با تولید مثلی

میش های مغانی

غلامرضا اصلانی کردکندی*^۱ - حسین دقیق کیا^۲ - غلامعلی مقدم^۲ - صادق علیجانی^۲ - بهرام رهبر^۱

^۱- کارشناس ارشد فیزیولوژی دام - عضو هیات علمی گروه علوم دامی دانشگاه تبریز

*نویسنده مسئول: غلامرضا اصلانی کردکندی G.Asalani@yahoo.com

مقدمه

یکی از مولفه های مهم و موثر در تولید مثل، سطح انرژی بکار رفته در جیره می باشد. استفاده از مکمل های چربی در جیره موجب افزایش چگالی انرژی می شود. استفاده از چربی در جیره علاوه بر کاهش بالانس منفی انرژی می تواند اندازه فولیکول های تخمدانی را افزایش داده و طول عمر جسم زرد را بهبود بخشد (۲). مقایسه اثرات منابع مختلف چربی بر روی رشد فولیکول ها نشان داد که استفاده از جیره های با مکمل چربی غنی از امگا-۶ (اسید لینولئیک) و یا امگا-۳ (اسید لینولئیک) یا اسیدهای آیکوزاپنتانویک و دکوهگزانویک در مقایسه با منابع چربی غنی از اسید اولئیک، با تحریک رشد فولیکول ها باعث افزایش اندازه فولیکول های غالب می شود. در گاوهای گوشتی، تغذیه جیره های حاوی اسیدهای چرب اشباع و غیر اشباع نسبت به جیره های کنترل، موجب افزایش انسولین سرم شد (۳). آمبروس و همکاران (۲۰۰۶) نشان دادند که در گاوهای تغذیه شده با دانه بذرک در مقایسه با گاوهای تغذیه شده با دانه آفتابگردان احتمال آبستنی تا دو برابر افزایش یافته و مرگ و میر جنینی از روز ۳۲ پس از تلقیح تا زمان گوساله زایی کاهش یافت (۹/۸ در برابر ۲۷/۳٪). هدف از انجام این پژوهش تاثیر استفاده از دانه های روغنی به عنوان منابع چربی غیر اشباع در جیره فلاشینگ بر روی میزان باروری، تعداد نتاج ودوقلو زایی بوده و همچنین تغییرات غلظت هورمون های مرتبط با تولید مثل در طی دوره فلاشینگ و مشاهده ارتباط بین غلظت هورمون های تولید مثلی با عملکرد تولید مثلی میشهای مغانی در خارج از فصل تولید مثلی می باشد.

۱- مواد و روشها

این تحقیق در ایستگاه پرورش و اصلاح نژاد گوسفند مغانی جعفرآباد واقع در استان اردبیل انجام شد. ۳۶ راس میش نژاد مغانی ۳/۵ ساله با میانگین وزن 55 ± 5 کیلوگرم در ۳ گروه ۱۲ راسی با استفاده از منابع مختلف انرژی در جیره فلاشینگ تغذیه شدند. تاثیر دانه های روغنی بر هورمونهای خونی و عملکرد تولید مثلی مورد بررسی قرار گرفتند. گروههای آزمایشی شامل دانه بذرک (F) (۵٪ ماده خشک جیره؛ دانه سویا (S) (۵٪ ماده خشک جیره) و شاهد (C) (فاقد دانه روغنی) مورد مطالعه قرار گرفتند. جیره های غذایی طبق جدول NRC تنظیم شده و به صورت کاملاً مخلوط در سه وعده غذایی در اختیار میش ها قرار گرفتند (جدول ۱). میش ها آزادانه به آب دسترسی داشتند دوره فلاشینگ سه هفته قبل از جفتگیری و دو هفته بعد از جفتگیری ادامه داشت. میش های انتخاب شده دارای امتیاز وضعیت بدنی (BCS) ۲/۵ بودند که تا زمان جفتگیری به ۳ رسید. چرخه فحلی میش ها بوسیله سیدر (Eazi-Breed نیوزلند) به مدت ۱۴ روز همزمان سازی شده بلافاصله بعد از برداشتن سیدر ۴۰۰ واحد بین المللی هورمون PMSG تزریق و ۲۴ ساعت پس از سیدر برداری میش ها با قوچ های موجود در ایستگاه بصورت تصادفی جفتگیری داده شدند. جفتگیری در روز اول خرداد ماه (خارج از فصل تولید مثلی) انجام گرفت. نمونه های خونی در روز شروع آزمایش، ۲۴ ساعت بعد از سیدر برداری و ۱۰ روز بعد از جفتگیری از طریق ورید و داج گرفته شدند. سپس سرم آنها توسط